

lande i verden, vi i første omgang skal hjælpe. Det er i hvert fald nok et af de områder, hvor der ikke er nogen divergerende opfattelser mellem hr. Jørn Jespersens og min holdning.

Jørn Jespersen (SF):

Jo, men det har jo ikke så meget med denne her diskussion at gøre, andet end indirekte, kan man sige. Men jeg er da enig i, at initiativet med at give de allerfattigste lande fuld markedsadgang er godt og rigtigt.

Problemet er jo bare, at EU ikke kunne beslutte sig for at gøre det med øjeblikkelig virkning, men at man tog de tre produkter – sukker, ris og bananer, som for alvor har betydning for de pågældende lande – og lavede lange frister og overgangsordninger, sådan at det først kommer til at gælde i henholdsvis 2006 og 2009 for de tre omtalte produktgrupper.

Jeg ved godt, at et flertal i Folketinget har vedtaget, at man ønsker, at det skal ske før, men EU's vedtagelse går altså på, at det først er i 2006 og 2009, og det næste spørgsmål i den sammenhæng bliver jo, i hvor høj grad der er tale om et fremskridt for de pågældende lande i forhold til de præferencestillinger, de har haft før. Det er stadig væk ikke belyst. Jeg tror faktisk, at de positive effekter er betydelig mindre, end man går rundt og tror.

Så vil jeg endelig sige: Alle de andre ulande, hvad med dem? Det er da en underlig opfattelse af frihandel, at det skal reserveres til nogle meget få fattige lande. Hvorfor skal det ikke gælde andre lande, som også er meget fattige i forhold til vores situation?

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg tror også, at hr. Jørn Jespersen er bekendt med den aftale, der er lavet fra 2002 frem til 2006, hvor man indfører toldkontingenter med nultold. Det tror jeg også, at hr. Jørn Jespersen ved, at det er ikke først i 2006, at ordningerne for de 49 fattigste lande træder i kraft.

Og med hensyn til, hvordan vi skal forholde os til de 49 fattigste lande og de andre ulande, er jeg sikker på, at vi kunne få en rigtig god diskussion med hr. Jørn Jespersen, for hvis vi kigger på alle udviklingslandene under ét, er der jo ikke nogen tvivl om, at så vil de 49 fattigste lande være ekstremt dårligt stillet, for de vil lynhurtigt blive udkonkurreret af dem, vi så også i samme kategori kalder udviklingslande, og det tror jeg ville være en meget uheldig situation, som hr.

Jørn Jespersen næppe heller ville være interesseret i skulle blive resultatet.

Formanden:

Ja, vi er jo altså langt uden for rammerne af det spørgsmål, der er blevet stillet, så skulle vi ikke slutte her?

Det gør vi så og går til det næste spørgsmål, der også er stillet af hr. Jørn Jespersen til fødevarerministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1764

7) Til fødevarerministeren af:

Jørn Jespersen (SF):

»Hvilke »helt ekstraordinære og konkrete forhold« kan efter ministerens opfattelse begrunde, at Danmark har medvirket til at tillade supplerende national støtte til portugisiske svineproducenter, franske og italienske vinbønder og græske bomuldsdyrkere?»

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Som jeg tidligere har sagt i forbindelse med hr. Jørn Jespersens adskillige spørgsmål vedrørende statsstøtte, er det begrundet i en statsstøtteanmodnings helt konkrete omstændigheder, når Danmark ikke har valgt at modsætte sig en godkendelse i Ministerrådet.

Jeg vil godt understrege, at det fortsat er regeringens principielle holdning, at statsstøtte skal begrænses mest muligt, og at det bør være EU-Kommissionen, der vurderer medlemslandenes statsstøtteordninger og deres forenelighed med EF-traktaten.

Med hensyn til de helt ekstraordinære og konkrete forhold i de omtalte sager kan jeg henviser til forhandlingerne i Europaudvalget, hvor regeringen i sin tid har fået mandat til ikke at blokere for Rådets vedtagelse af statsstøtteanmodningerne.

Derudover har jeg haft lejlighed til her at henviser til tidligere diskussioner mellem hr. Jørn Jespersen og mig og hr. Jørn Jespersen og statsministeren, senest ved et mundtligt spørgsmål her i salen den 29. januar, ved skriftlige spørgsmål den 24. og den 30. januar, ved skriftlige spørgsmål den 30. december 2002 og ved skriftlige spørgsmål den 13. december 2002. Derudover er der statsministerens svar på spørgsmål 10 stillet af Europaudvalget den 24. oktober